

Ъ въ средѣ-та или на краѣ-тъ на слова-та также като безгласны, и ги ставили въ средѣ-та на едно слово не за друго, но само за да изражатъ и опредѣлятъ точно гѣсто-то и твърдо, или мѣтко-то и тѣтко произношеніе на предидѣща-та имъ безгласна буква, (разумѣва се спорядъ тогашнее народно произношеніе). — Това явно се вижда ако вникне нѣкой и пригѣда добрѣ ветхы-тѣ писатели, ще се увѣри сирѣчь за такъ истинѣ и ще види че они писали: *много*, вмѣсто *много*; *два*, вм: *два*; *никѣто*, а не *никто*; *притѣж*, вм: *притча*; *слыѣвшу*, вм: *слывшу*; *спящемъ*, вм: *спящемъ*; *кротѣци*, вм: *кротѣци*; *пшеница*, вм: *пшеница*; *подобно*, вмѣсто *подобно*; *смокъви* вм: *смокви*; *всѣяко*, вм: *всѣяко*; *кѣнига*, вм: *книга*; *изгнани*, вм: *изгнани*; *домашни-ди-а*, вм: *домашняя*; *ничѣтоже*, вм: *ничѣтоже*; *рѣчьте*, вм: *рѣчьте*; *пѣтици*, вм: *птици*; *вси*, вм: *вси*; *лучше*, вм: *лучше*; *днесь*, вм: *днесь*; *что*, вм: *что*; *пославшаго*, вм: *пославшаго*; *колизѣдо*, вм: *колизѣдо*; *праздно*, вм: *праздно*; *кончаниа*, вм: *кончаниа*; *чѣтый*, вм: *чѣтый*: и пр. и пр. (Остромирово Евангеліе). — Отъ малко-то тѣя доведени примѣры, очевидно е че наши-тѣ праотци употребявали подиръ твърды-тѣ и гѣсты безгласны дебелѣ-тѣ буквѣ **Ъ**; а подиръ шипящы-тѣ, **Ж**, **Ч**, **Ш**, както и подиръ други безгласны буквы що се произносятъ мѣтко, употребявали мѣткѣ-тѣ безгласнѣ **Ъ**; а разумѣва се ясно, че това они стрували само и само за да изражатъ точно и благозвучно предидѣщѣ-тѣ имъ безгласнѣ буквѣ.

Можи нѣкой да ми носрѣшне че у много ветхи рѣкописи находатъ се **Ъ** и **Ъ** и въ средѣ-та на слова-та, употребени като гласни букви; на това отвѣщавамъ пакъ че мы не трѣба да се водимъ отъ произношеніе-то на сегашни-тѣ Бѣлгари за да оцѣнимъ и опредѣлимъ точно произношеніе-то нашихъ праотцевъ на букви тѣ **Ъ** и **Ъ**, или въобще на слова-та; защото ако кажемъ че букви-тѣ **Ъ** и **Ъ** сѣ гласни въ слова-та *скрѣбѣ*, (скрѣбѣ или скѣрбѣ); *лѣжнихрѣсти* (лѣжнихрѣсти); *крѣсть*, (крѣсть); *лѣжнихрѣсти* (лѣжнихрѣсти); *конѣцѣ*, (конѣцѣ) и пр: и пр: то сякамы че много ще се излѣжимъ; понеже знаемъ че много отъ Ново-Бѣлгары-тѣ произносятъ Петѣръ, даже малоучени-тѣ и пишѣтъ Петѣръ, вмѣсто Петрѣ, или спорядъ ветхы-тѣ Петѣръ; знаемъ при това, че най право-то правописаніе и произношеніе е *Петрѣ* а не *Петѣръ* или *Петѣръ*: -- тѣй сѣ-